

Oktoober
2012

Nr. 3
(26)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

UUS HINGAMINE INGLISMAALT EHK KUIDAS ÕPETAJA ESTA TARKUST TAGA NÕUDMAS KÄIS

Olles juba 6 aastat inglise keele õpetaja olnud, tekkis mul tunne, et minu meetodid vajavad turgutust. Vajasin värskendust ja olles kolleegide kaudu teadlik, et Comenius pakub võimalust täiendkoolituseks välismaal, sündis otsus see isegi järele proovida. Naljaga pooleks – kaua ma ikka šokeerin õpilasi, et nende inglise keele õpetaja ei olegi Inglismaal käinud! Jaanuaris alanud taotlusprotsess päädis siis 30. juunil lennukile astumisega, et läbi teha 12-tunnine seiklus marsruudil Tallinn-Gatwick-London-Ipswich.

Ipswich on väike linnake Inglismaa idaranniku lähedal, kuhu tulid nädalaks kokku 17 õpetajat

Soomest, Poolast, Rumeeniast, Saksamaalt, Hispaaniast, Itaaliast, Horvaatiast, Leedust ja Slovakiast. Grupid oli tulnud ka enne ja pärast meid, nii et toimus (kohalikegi üllatuseks) tõeline Euroopa õpetajate invasioon Ipswichi.

Koolitus *Motivating materials & creative activities for the secondary classroom* (motiveerivad materjalid ja tegevused põhikoolile) toimus kohalikus Suffolki kolledžis ja viie õppepäeva käigus õppisime-tegime läbi hulgaliselt uusi võtteid, täiendasime sõnavara, jagasime ideid ja puistasime südant. Ega muuks suurt mahti jäänudki.

Programmis oli ka kaks vaba päeva, millest

ühe veetsime lähedalasuvaid külasid uudistades ja teise muidugi Londonis.

Mind võorustas kohalik pere, kes oli tõesti väga tore ja igati abivalmis.

Mida siis need 9 päeva mulle andsid? Esiteks meeleu reisikogemuse, seiklesin ju täiesti omapäi. Loomulikult sain ka palju keelt praktiseerida ja mulle jäi väga soe mulje inglaste sõbralikkusest ja heasüdamikkusest. Kolmandaks sain uusi ideid ja energiat uut kooliaastat alustada, et need ideed käiku lasta. Aga mis kõige tähtsam – ei ole meilgi Eestis kerge, aga igapäevaste arutelude käigus sain selgeks, et minul on Ülenurme Gümnaasiumi õpetajana tõesti vedanud – meie koolis on tehniliselt varustatud klassiruumid, kõigil õpetajatel on sülearvutid, õpetajad on üksteise suhtes toetavad ja abivalmid, me ei telli endale asendusõpetajaid väljastpoolt (üllatav fakt teiste riikide kohta), meie tunniplaan muutub kord aastas, mitte 2 nädala tagant, on olemas tugisüsteemid, meil on renoveeritud maja. Ja mis puutub palka, siis... paraku ei kehti põhimõte, et igal pool mujal on alati parem. On teisteski riikides see hell teema.

Õppisin nägema oma töös rohkem positiivset ja soovitan kindlasti teistelgi Comeniuse erinevate programmidega tutvuda, et aidata endal ja kaastelastel leida uus hingamine.

Aeg-ajalt tuleb käia ära, et siis tagasi jõudes tunda – kodus on ikka parem!

Ülenurme Gümnaasiumi inglise keele
õpetaja ESTA TOOMSOO

ÕPETAJATE PÄEV

Oleme sel aastal abituuriumi klassijuhatajad. Tänu sellele on meil võimalik näha pealt seda, kuidas täiskasvanuiks, ettevõtlikeks, koostööd tegevaiks on meie kasvandikud kujunenud. Kas nad on võimelised ise ülesandeid jagama, üritust korraldama, seda juhtima või vajavad ka veel viimase aastal klassijuhataja karmi häält ja juhtivat kätt?

Õpetajate päev näitas, et kõik ei ole veel kadunud. Noorus ei ole mugav, tahtejõuetu ja hukka läinud, nagu linnalegendid räägivad. Selgusid ilmekalt juhid ja kaasalööjad, paraku ka need, kes tegid just nii palju, kui oli vaja, aga mitte enam.

Õpilaste hilisemast eneseanalüüsist selgus, et nad hindavad õpetajate tööd, näevad selle varjukülgi (madal palk, lapsed söövad närve, tööd tuleb koju kaasa võtta, õpilasi tuleb keelata) ja ka eeliseid (saab kellelegi midagi õpetada, saab olla abiks). Tsiteerime üht arvamust: "Kui sul on annet selle ameti jaoks, tuleb kindlasti seda kasutada. Kui seda pole, jääb vaid üle tänada, et on nii palju suurepäraseid inimesi, kes saavad oma tööga ideaalselt hakkama."

Täname selle päeva eestvedajaid, meil ei olnud igav, sest saime teha käsitööd, võisime näidata oma teadmisi (teadmatus) viktoriinis, väljendada end pantomiimi abil, esineda oma kergemu(!)sika-

kooriga ja mis kõige olulisem – pidada klassiõhtut õpetajate toas ja juua kohvi.

MAIA UIBO, PIRET RANNAST
Foto: Maia Uibo

LOODUSAINETE NÄDAL

15.–19. oktoobril, I õppeveerandi viimasel nädalal toimus Ülenurme Gümnaasiumis järjekordne loodusainete nädal. Nädalat korraldasid bioloogiaõpetaja M. Kamenskaja, loodusõpetuse õpetaja E. Kostabi, keemiaõpetaja L. Ehrlich, füüsikaõpetaja A. Serk ja geograafiaõpetaja M. Uibo. Sellel korral oli nädalal ka deviis – „Looduslik valik“. Tublimatest tublimad tegid noorematele ettekan-deid loodusteemadel, aitasid läbi viia lahtiste uste päeva bioloogiaklassis, osalesid keemiakabinetis katsetel, viktoriinil ja maastikumängul ning külastasid ettevõtet Fortum Tartu. Gümnaasiumiõpilastele kutsusime esinema noore üliõpilasest maailma-ränduri Külli Vunki, kes rääkis elust Austraalis ja Euroopa erinevates riikides, selgitas, kuidas vähese rahaga hakkama saada ja kuidas reisiraha teenida. Külli oli ka vabatahtlikuna ametis Londoni olümpiamängudel. Tema esinemisest jäi kõlama mõte: „Kui midagi väga soovid, on kõik võimalik. Ole vaid ise hakkaja, ära virise ja õpi keeli.“

Nii elus kui ka looduses jääb nii mõnigi asi juhuhooleks, looduse valida. Seda põhimõtet kasutasime maastikumängul. Selleks, et õpetada

õpilasi hakkama saama ja tegema meeskonnatööd juhuslike kaaslastega, komplekteerisime maastiku-mängu võistkonnad mitmetavapärastelt, paiskasime klassid segamini. Ühte võistkonda kuulusid korraga nii 6. kui ka 7. klassi õpilased, põhikooli vanemas osas aga 8. ja 9. klassi õpilased. Õpilased pidid leidma etteantud kirjelduse alusel 5 kontrollpunkti, lahendama nendes erinevaid lõbusaid sportlikke ja loodusteemalisi ülesandeid. Ka osa ülesandeid, mis punktides lahendada tuli, tõmmati loosiga. Kellel vedas, see sai ära tunda kase-, vahtra- või tammelehe, kellel ei vedanud, see pidi tundma ka saare- või haavapuud lehe järgi. Palju nalja tegi õpi-lastele ülesanne korjata mängu jooksul võimalikult palju puude paljunemisorganeid. Tõruvisked võisid anda võistkonnale kuni kolmkümmend punkti, täpsus jättis aga soovida ja nii oli siin maksimum 9 punkti. Ootamatult vähe punkte teeniti kontroll-punktis, kus tuli laulda võimalikult palju laule, milles esineks sõna *kodu*. Kui muu enam ei aidanud, siis lauldi ette ka Eesti hümn.

Siin sai üles loetud vaid valik ülesandeid. Aitäh ilmataadile kena ilma eest ja õpetajatele Laasikule,

Pedale, Muugale, Kuusikule, Saag-Piltile, Laanele ja Ehrlichile, kes kontrollpunktides lapsi ootasid, ja Mesipuule, kes maastikumängu pildistas.

Ka viktoriini viisime läbi tavapärasest erineval moel. Tund aega enne viktoriini algust saatsime klassidesse 12. klasside õpilased, kes ikka juhuslikult valisid välja klasside esindused. Seekord kontrollisime vaid õpilaste tähelepanuvõimet. Nädal aega rippusid klassides üleval looduspildid ja viktoriinis tuligi teada, missugune pilt kus klassis oli. Oh seda üllatust, nii mõnigi väitis, et pole ühtegi pilti näinud. Kõige vahvam oli üks kuuenda klassi õpilane, kes väitis, et ega me klassi pilte vahtima lähe, tunnis tuleb ikka õppida! Eks õigus ole te-malgi. Nii ei teagi ma, mida järeldada, kas parem oli mitte teada – aeg kulus tunnis õppimisele või parem oli teada – lastel on hea tähelepanuvõime.

Loodusliku valiku põhimõte kehtib alati: ellu jäävad antud keskkonnas tugevamad.

MAIA UIBO

Foto: Maia Uibo

VÄLJASÖIT SOHU

Ühel toredal neljapäeval toimus meil väljasõit madalsoosse. Siis kui tunnid läbi, jooksid kõik bussi poole ja valisid omale sobivad istekohad.

Kui kohale jõudsime, jaotati meid kaheks rühmaks, sest muidu oleks meid liiga palju olnud. Meie rühm läks vaatama loodusfilmi, teine rühm läks aga juba madalsoosse matkama. Kui film läbi sai, vaatasime pildidelt erinevaid kalade liike. Kui ka see sai läbi, läksime samuti matkama. Matka alguses nägime kobraste ehitatud tammid. See oli uus kogemus meie kõigi jaoks. Varsti jäime peatuma ühe lõkkeplatsi juurde, sest meie giid hakkas rääkima soo tekkimisest. Nüüd omandasime veel rohkem teadmisi soo kohta. Edasi liikudes nägime kõik sookurges – paljud polnud sookurges varem näinud. Saime maitsta ka mitmeid marju, kuid enamus neist olid hapuka maitsega. Matka lõpu poole nägime kinnikasvatavat järve.

Juba hakkaski lõppema meie matk, aga enne lõppu söime veel oma kaasavõetud saiakesi. Kui kõhud täis, siis oli vaja veel üks tööleht ära täita. Tööleht oli päris raske, aga saime sellega lõpuks ikkagi hakkama. Kui tööleht teatud, oli aeg hakata tagasi liikuma.

Meile väga meeldis see tore ja õpetlik matk madalsoosse!

VICTORIA ja ELISABETH,
6. b klass

Foto: Evelyn Kostabi

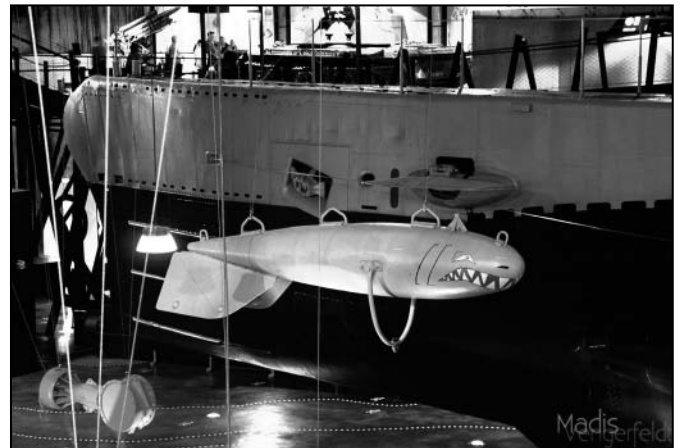
PARLAMENT JA LENNUSADAM

25. oktoobril käisid 9. klasside õpilased õppeekskursioonil Tallinnas Riigikogus ja Lennusadamas.

9. klasside õpilased õpivad ühiskonnaõpetusetunnis teemat *Riigikogu – kõrgeim seadusandlik võim*. Ühiskonnaõpetuse õpikust loeb õpilane: „Demokraatlikus riigis kannab kõrgeimat seadusandlikku võimu rahva valitud esinduskogu – parlament. See sõna tuleneb prantsuse keelest (*parler*-könelema) ning väljendab parlamendi peamisi ülesandeid – käsitleda rahumeelsetes kõnelustes riigielu olulisi probleeme.“ Parlamenti kutsutakse mitut moodi, Eestis on selleks Riigikogu, mille töö ja ülesannetega tutvusid õpilased enne Riigikogu külastamist õpiku ja interneti materjalide abil ning täitsid arvutiklassis töölehti, et oleks olemas eelteadmised.

25. septembri hommikul kell kümme jõudsid õpilased Toompeale. Kõigepealt läbiti dokumendikontroll ja siis mindi Riigikogu istungite saali. Õpilased jälgisid XII Riigikogu korralise istungi tööd ja osalesid hoones läbi viidud ekskursioonil. Noored said teada, et Riigikogu hoone kavandasi E. Haberman ja H. Johanson, et selle pidulik avamine toimus 12. septembril 1922. a ja hoone on maailma parlamendihoonete seas unikaalne, kuna see on ainus ekspressionistlik parlamendihoone.

Pärast Toompeal käimist viis buss lapsed Meremuuseumi Lennusadamas, mis on praegusel ajal kõige enam külastatud muuseum Eesti Vabariigis.

MILVI TISLER
Fotod: Milvi Tisler

KÄISIME TALLINNAS

Meil toimus oktoobrikuus klassiekskursioon Tallinnasse, mille põhieesmärk oli külastada presidendi lossi.

Jõudes kauni hooneni, jäid kõigile silma valvurid, karmid näod peas. Pidime minema kõrvaluksest, sest peauksest lähevad ainult ülitähtsad isikud ja presidendi külalised. Enne, kui saime siseneda, pidime näitama enda dokumente ja läbima metallidetektori. Kõik läks kiiresti ja peagi olimegi juba fuajees, peaukse juures. Meil ei olnud giidi, kes räägiks meile ajaloost, sest nad kõik olid haiged, kuid leidsid üks ametimees, kes tutvustas meile maja.

Milline vaatepilt! Kui uhke lagi, kõik mustreid täis ja imeilus vaip. Isegi paar suurejoonelist skulptuuri. Ühel pool koridoris olid riigipeade portreemaalid, üks väarikam kui teine.

Edasi suundusime teisele korrusele. Trepist üles minnes märkasid uhkeid kullakarva trepikäsi-puid. Trepp ise oli marmorjas. Presidendi lossi teine korrus jagunes mõnes mõttes kaheks. Ühel pool olid ministrite kabinetid ja teisel pool presidendi omad ning ka mõned uhked suuremad ruumid. Käisime ka seal, kus peetakse külaliste auks kõ-

net ja kus seisab lipp, mida ainult president tohib kasutada. Sellel lipul olid lisaks kolmele lõvile vapi peal tammelehed.

Seinu ei tohtinud katsuda, kuid kõike muud oli lubatud puudutada. Asi oli selles, et seintel polnud mingi tavaline kate või tapeet, vaid vanade mustvalgete jooniste järgi tehtud vaibad. Ametimehe jutu järgi nähti laboris ränka vaeva, et joonised värviliseks saada. Ühes toas, kus president dokumentidele alla kirjutab, oli sinine laevadega vaip seinakatteks. Vaevu oli märgata vahet tapeedi ja vaiba vahel. Mööbel oli küll päris vana, aga vanasti osatigi nii mugavaid ja ilusaid kappe ning diivaneid teha. Lagi oli veel imelisem kui fuajees. President Lennart Meri ajal oli see lagi üldse betoneeritud ja kui siis mingi mürgel oli toimunud ja maja värises, kukkus betoonlagi alla ning sealt tuli välja üks eriline muster. See muster nüüd paiknebki seal laes ja ilutseb koos kauni klaasist lühtriga.

Järgmiseks suundusime ühte saali, kus presidendile räägitakse igasuguseid asju. Toolid pidid olema mugavad, sest nendel istutakse tavaliselt kaua. Selles ruumis oli kollane vapiilõvidega vaip. Ka lagi oli imetlusväärne. Ja see, kuidas see

mees, kes meile maja näitas, rääkis, mille jaoks see ruum on ja mida siin tehakse, oli nii põnev. Vahest oligi huvitavam hoopis tema jutt, kui oleks olnud giidi oma.

Seejärel oli aeg lahkuda. Ei oleks osanud arvatagi, et meil nõnda vedas: meie olime esimene grupp, kellel oli au väljuda peauksest. Kui ukсед avanesid, tegid valvurid oma austusavalduse nii, nagu peab. Veel oli meil võimalus näha vahtkonnavahetust. See polnud küll midagi nii erilist, kui näiteks on Rootsis või Kreekas, aga uhke oli ikkagi.

Nii lõppes meie külastuskäik presidendi lossi. Tallinnas sai käidud ka Bastioni käikudes ja KUMU majas, aga siiski oli presidendi lossi külastus kõige põnevam ja meeldejäävam.

CAROL KOTTISSE,
8.a klass

**Ülenurme koolilehe
toimetas
Piret Rannast.**

TIIDREK NURME „TÕUKAS“ ÜLE ÜLENURME

Tiidrek Nurme 2012. a kooliolümpiamängudel

Oktoobrikuus tegi gümnaasiumi vilistlane Tiidrek Nurme oma hooaja lõpu kodujooksuna. Üheskoos teise vilistlase Allar Lambiga võeti terve koolipere silme all ette projekt, purustada 1000 m rekord. Kuna vahetult enne jooksu oli 20-kordsel Eesti meistril Tiidrekul jalg vigastatud, siis ta otsustas tulla rajale Ülenurme ametliku spordivahendiga, tõukerattaga. Vastukaaluks anti Allar Lambile, kahekordsele Eesti meistrile, kätte kilp, meenutamaks maailma esimest olümpiaspordiala.

Senine rekord 1000 m jooksus Ülenurme vallas on 2.33. Eesti rekord seejuures on 2.20 ja Allari selleaastane aeg seisus 2.24. Mehed võtsid punase lipu saatel joonele, ühel ratas, teisel kilp. Esimesel ringil jooksid mehed võrdselt. Teise ringi algul hakkas Lamp juba vaikselt eest rebima. Seepeale jättis Tiidrek kogu rahva üllatuseks ratta kus seda ja teist ning vuhises vigastatud ahhileusest hoolimata Lambile järele. Mitte kaua aega hiljem viskas ka vilistlane Allar Lamp kilbi raja äärele ja siis algas juba viimane ring ning läks rebimiseks. Jooks oli võrdne viimase hetkeni. Kaasaelava rahva seas ei olnud mitte ainult tundidest tulnud õpilasi ja õpetajaid, vaid ka lastekäruvõidurid noori emasid. Siinne spordiguru Tiitsaar seisis rahulolevalt finišijoone lähedal, käes stopperid.

Jooksu lõpp oli tasavägine. Allar Lamp püsis napilt ees ja lõpetas ajaga 2.46,1. Eestit olümpiamängudel esindanud Tiidreku ajaks oli 2.6,3. Rekordi ei purustatud, kuid mehed jäid püüdlusega rahule.

Päeva jäi lõpetama Tõrvandi raamatukogu kohvikus Tiidreku isikuõhtu, kus ta jagas meenutusi oma eluloost, millest ei puudunud katkine lapsepõlv, vangistus noortevanglas, pöördumine jumala poole, Eesti meistriks tulemine Ülenurme-aegadel ja viimase aja pereelu nii Eestis kui Keenias.

Üritust korraldas kogukond Ülenurme noori, eesotsas Märt Saare ja Kristi Keedusega. Kooli huvijuht Marit Rauk andis ka lootust, et sellelaadne üritus võiks toimuda ka järgmisel aastal.

MÄRT SAAR,
ürituse korraldaja
Foto: Marit Rauk

ÕPIOSKUSTE OLÜMPIAAD

Õpioskuste olümpiaadi Tartu maa-konna piirkondlik voor toimus 8.oktoobril Elva Gümnaasiumis. Ülenurme Gümnaasiumi kolmest kuuendast klassist osales kaks võistkonda. Õpilasi valmistasid olümpiaadiks ette raamatukogujuhataja Ave Vigel, bioloogiaõpetaja Evelyn Kostabi, arvutiõpetaja Omar Saksing ja kooli tutvustuse tegi koos õpilastega huvijuht Marit Rauk. Tänu tõhusale ettevalmistustööle esinesid Ülenurme õpilased edukalt. II võistkonna õpilased saavutasid viieteistkümne võistkonna hulgas 3. koha ja I võistkonna õpilased olid ka tublid.

Mida siis andis õpilastele osalemine olümpiaadil? II võistkonna liige Koit Reinkubjas vastas sellele küsimusele: „Mulle meeldis, olümpiaad oli minu jaoks uus kogemus, sest ma pole kunagi seal varem käinud. Kõige rohkem meeldisid geograafiaalased ülesanded, ei meeldinud loodust puudutavad küsimused. Hea oli arvatist otsida vastuseid ja teada saada palju uut. Leidsin sellelt ürituselt ka mõne uue sõbra. Veel oli tore see, et saime kolmanda koha.“ Karl Kõiv vastas: „Olümpiaad oli põnev. Kõige rohkem meeldis mulle see, et oli erinevaid ülesandeid. Vastuseid sai otsida nii raamatust kui arvatist. Hea oli see, et saime koos meeskonnaga võistelda, meeskonnatöö sujus meil lodusalt. Soovitan ka teistel õpilastel edaspidi olümpiaadidel osaleda.“ Lauri Lopp vastas: „Mulle meeldis olümpiaad, sest info otsimisel sai arvatist kasutada. Eriti meeldis mulle tööleht, kus oli tee-

maks seened, siin sain vastuse otsimisel kasutada raamatut, mida ma olin lugenud ja seetõttu hästi tundsin. Olümpiaadil oli palju koole, kõik tegid oma kooli tutvustuse. Kui teised koolid esinesid, oli pidev sosin, kui meie end tutvustasime, oli haudvaikus.“

Küsimusi oli palju, millele tuli leida vastus. Lemmikküsimused ühele teise võistkonna võistlejale olid järgmised.

1. Milline metsatuüp on seenestiku poolest Eesti liigirikkam, kuid vähesaagikam?

2. Ripsmeline maataht on meie metsades, eriti kuusikutes, põõsastikes, parkides sagedane. Temaga sarnane liik on haruldane ning seetõttu Eesti punase raamatu liik. Nimeta see liik.

3. Ladinea keeles on selle seene nimi Agaricus campestris. Ta kasvab karjamaadel, niitudel, aedades väga sageli. Ta on hinnatav söögiseen värskest. Mis on selle seene eestikeelne nimi?

4. Känumütsik on üks tavalisemaid Eesti lehkseeni. Ta on söödav värskest. Millise maitse ja lõhnaga on tema seeneliha?

Ülenurme II võistkond sai maksimumpunktid viimase küsimuse eest. Tublid ja arukad lapsed õpivad meie koolis, õpetajatel on sellest heameel.

MILVI TISLER

ÕPILASTE KIRJANDUSKONVERENTS EESTI LASTEKIRJANDUSE KESKUSES

10. oktoobril, Aleksis Kivi päeval kohtusid kirjandusprojekti raames juba viiendat korda Ülenurme ja Soome Jakomäe kooli õpilased. Seekord tutvuti Tallinnas Lennusadama ja Eesti Lastekirjanduse Keskusega, kus Ülenurme õpilased esinesid ettekannete ning postritega teemal „Eesti kirjandus ja meri“, Jakomäe õpilased kõnelesid Aleksis Kivist ja Mauri Kunnasest.

Ülenurme 8.a klassi õpilased Kadri Kuusk ja Pilleri Sei tutvustasid A. Hindi loomingust teoseid „Angerja teekond“ ja „Tuuline rand“, Lisanne Pendera tegi ülevaate vendade Tuulikute teosest „Mere ja taeva vahel“, Liisbet Rannast rääkis J. Smuuli romaanist „Jäine raamat“. Aile Einola, Keirily

Tepp, Merily-Lisette Tuhkanen ja Alvar Ratt viisid kuulajad kurssi A. Gailliti, A. Mälgu, A. Uustulndi ja H. Sergo mereteemaliste teostega, Sandra Lisbeth Heinlo luges G. Suitsu, F. Tuglase ja A. Alavainu mereluulet ning Kaupo Altsaare tutvustatavaks kirjanikuks oli Lennart Meri.

Lennusadamas said õpilased tutvuda Eesti ja rahvusvahelise meretehnika ajalooga ning vaadata huvitavaid eksponaate.

Üritust korraldasid Jakomäe koolist Niina Utso ja Vappu Laine ning Ülenurmest Marit Rauk ja Ivo Porkon.

IVE PORKON

NORRAKAD EESTIS

Tutvused on need, mis elus avavad uksi ja loovad võimalusi. Sõbrad on need, kes teevad meie elu värvikirevaks. Ja Ülenurme noortel avanes septembris seoses kooliolümpiamängudega võimalus luua uusi sõprussuhteid norrakatega, keda võib pidada väga siirateks ja ausateks inimesteks, kes on äärmiselt sõbralikud ja armsad.

Minul avanes võimalus pakkuda neist ühele mõneks päevaks kodu siin Eestis. See oli tõesti suurepärase võimaluse leida uusi sõpru ning tutvuda norra kultuuriga, mis kohati on väga meie tavadega sarnane ja teisalt ka väga erinev. Meil

avanes võimalus näidata oma külalistele Tartu linna, viia nad nende jaoks üle mõistuse suurde kaubanduskeskusesse – Lõunakeskusesse ja teha nendega midagi, mida nad polnud kunagi varem teinud – uisutada keset kaubanduskeskust jääl ja saata Tartu öhtuavaesse hiina laternaide koos meie ja nende ilusate soovidega.

Kuigi veetsime koos väga vähe aega, saime väga headeks sõpradeks. Ning kindlasti veedame koos aega ka edaspidi.

KRISTI KEEDUS, 12. c klass